

Ministerstwo Sprawiedliwości

Sekretarz Stanu
Arkadiusz Myrcha

BK-VII.0520.393.2026
Warszawa, 20 sierpnia 2026 r.

Pan

Włodzimierz Czarzasty

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

uprzejmie przekazuję odpowiedź na interpelację nr **18933** Pana Posła Łukasza Ściebiorowskiego w sprawie projektu ustawy o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (UD261).

Ad 1

Obecnie Ministerstwo Sprawiedliwości przygotowuje stanowisko do uwag zgłoszonych do projektu ustawy UD261 w ramach uzgodnień międzyresortowych, opiniowania i konsultacji publicznych.

Ze względu na dużą liczbę uwag nie jest możliwe wskazanie, kiedy zostanie wypracowane ostateczne stanowisko projektodawcy. W związku z powyższym trudno także określić dalszy harmonogram prac nad przedmiotowym projektem.

Po zakończeniu obecnego etapu prac, zgodnie z §58 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2026 r. Poz. 404), projekt dokumentu rządowego (w tym projekt ustawy) wnosi się do rozpatrzenia przez Stały Komitet Rady Ministrów (w przypadku projektu dokumentu rządowego regulującego sprawy objęte zakresem działania właściwego komitetu – po rozpatrzeniu projektu przez właściwy komitet lub komitety), a następnie stosownie do §71 ww.

regulaminu, przed wniesieniem projektu ustawy albo projektu rozporządzenia do rozpatrzenia przez Radę Ministrów organ wnioskujący kieruje projekt do Rządowego Centrum Legislacji z wnioskiem o rozpatrzenie przez komisję prawniczą.

W dalszych etapach, w myśl §81 ww. regulaminu, projekt dokumentu rządowego do rozpatrzenia przez Radę Ministrów wnosi organ wnioskujący po jego rozpatrzeniu przez Stały Komitet Rady Ministrów albo po jego rozpatrzeniu przez komisję prawniczą. Po zakończeniu prac nad projektem kolejno przez Stały Komitet Rady Ministrów, komisję prawniczą oraz Radę Ministrów, projekt zostanie skierowany do dalszych prac w Sejmie RP.

Należy zgodzić się z zawartą w interpelacji krytyczną oceną obecnego stanu prawnego w zakresie egzekucji czynności zastępowalnych (art. 1049 k.p.c.). Na skutek wejścia w życie rozwiązań zawartych w ustawie nowelizującej, tj. w *ustawie z dnia 9 marca 2023 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 614, ze zm.)* wierzyciel, niezależnie od swego statusu majątkowego, został pozbawiony możliwości uzyskania zaliczki na koszty wykonania zastępczego. W sytuacji, w której dłużnik nie realizuje świadczenia niepieniężnego dobrowolnie, może to istotnie utrudniać realny dostęp do egzekucji, a szkody górnicze, których usunięcie wymaga niejednokrotnie znaczących środków finansowych, są tego adekwatnym przykładem, zwłaszcza, że dotyczą niejednokrotnie budynków o przeznaczeniu mieszkalnym. Sytuacja ta niewątpliwie wymaga reakcji prawodawcy, mając na względzie, że prawo do wykonania wyroku stanowi jeden z elementów konstytucyjnego prawa do sądu (art. 45 ust. 1 Konstytucji RP).

Ad 2

Przekonanie o wadliwości rozwiązania zawartego *de lege lata* w art. 1049 k.p.c. stanowi podłoże zmian zaproponowanych w projekcie Ministerstwa Sprawiedliwości UD261. Wedle projektu UD261 wierzyciel – w zależności od swego wyboru – będzie mógł ubiegać się o przyznanie *ex ante* sumy potrzebnej do wykonania czynności z obowiązkiem

rozliczenia albo wykonać stwierdzoną tytułem czynność samodzielnie, domagając się zwrotu wykazanych i celowych kosztów po wykonaniu czynności.

Za niecelowe uznać należy wyodrębnianie rozważanej zmiany z całości projektu UD261 – jak bowiem wielokrotnie zwracała uwagę Komisja Kodyfikacyjna Prawa Cywilnego projekt UD261 stanowi kompleksową całość. Optymalnym rozwiązaniem, szczególnie biorąc pod uwagę nakład pracy tak w toku rządowego procesu legislacyjnego, jak i parlamentarnego, jest zatem procedowanie projektu jako całości, nie zaś dzielenie go na fragmenty.

Ad 3

W zakresie regulacji międzyczasowej (przepisów intertemporalnych) projekt UD261, w odniesieniu do art. 1049 k.p.c., przyjmuje, na zasadzie wyjątku, regułę kontynuacji (art. 24 ust. 1 projektu).

Zgodnie z projektowanym¹⁾ art. 24 ust. 1 przepisy w dotychczasowym brzmieniu stosuje się do postępowań wszczętych i nie zakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy m.in. na podstawie art. 1049-1050 k.p.c. Założeniem tego rozwiązania jest uniknięcie komplikacji, które mogłyby być rezultatem nałożenia się w jednym postępowaniu egzekucyjnym dwóch istotnie odmiennych reżimów procesowych. Ponadto, wierzyciel, który wszczął postępowanie egzekucyjne przed wejściem w życie ustawy objętej projektem, może doprowadzić do jego umorzenia i zainicjować je ponownie już w nowym reżimie procesowym.

Z wyrazami szacunku

Arkadiusz Myrcha

/podpisano elektronicznie/

¹⁾ Zob. art. 24. 1. „W sprawach wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 87², art. 203¹, art. 366, art. 391, art. 493, art. 505¹, art. 1049-1050, a także przepisy rozdziału 2a działu II tytułu VI księgi pierwszej części pierwszej ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym”.